

Lappeenrannan teknillinen yliopisto

Kansainväliset palvelut

Matkaraportti

St. Petersburg State University of Economics and Finance

FINEC

Kevät 2011

Kalevi Siitonen, Kote 5

1 JOHDANTO

Ajatus vaihtoon lähdöstä heräsi toden teolla, kun sen aikainen kämppikseni alkoi puhua vaihtosuunnitelmistaan neljännen vuoden keväällä. Tosin itseäni ei Eurooppa, Amerikka tai kaukainen Aasia kiinnostaneet, vaan alusta pitäen Venäjä oli ainoa vaihtoehtoni. Tämä ehkä siksi että olin opiskellut kieltä aikoinani lukiossa ja yliopistolla muutaman kurssin verran. Koska kielen opiskelu täällä Suomessa tapahtui muutaman oppitunnin viikkoannoksina, ei se ollut kehittänyt kielitaitoani haluamalleni tasolle. Lisäksi viimeisestä venäjän kurssista oli aikaa vierähtänyt jo reilu vuosi, joten katsoin opiskelun paikanpäällä olevan tehokkain tapa kerrata ja kehittää kielitaitoani. Koska opiskeluni olivat vaihtoon lähtiessä käytännössä suoritettu ja diplomityö oli oikolukua vaille paketissa, päätin että lukukausi on sopiva aikajakso kohdallani. Vaikka opiskelin Lappeenrannassa konetekniikan osastolla, Pietarissa opinahjoksi valikoitui ”Санкт-Петербургский государственный университет экономики и финансов”, eli talouden ja rahoituksen yliopisto FINEC.

2 VIISUMI JA REKISTERÖINTI

Viisumeita on kahdenlaisia, riippuen tavasta miten Pietariin haluaa majoittua vaihdon ajaksi. Jos haluaa asua koulun asuntolassa, viisumi on haettava koulusta saatavalla kutsulla. Itselleni kutsu saapui tammikuun alussa. Kutsun lisäksi viisumin hakemiseen tarvitset pari passikuvaa, passin, HIV –todistuksen, voimassa oleva matkustajavakuutuksen ja täytetyn viisumianomuksen. Huomio, että passin tulee olla voimassa puoli vuotta viisumin päättymispäivän jälkeen. Viisumin voit hakea itse konsulaateista, jotka sijaitsevat Helsingissä, Turussa ja Lappeenrannassa. Toinen tapa hankkia viisumi on marssia edellä mainittujen asiakirjojen kanssa matkatoimistoon, joka hoitaa asian puolestasi. Ensimmäinen vaihtoehto olisi kohdallani ollut n.20€ halvempi, mutta etäisyyksistä johtuen annoin matkatoimiston ajaa asian puolestani. Näin sain viikon sisään KERTAVIISUMIN, jolla pääsin lähtemään matkaan. Myöhemmin paikanpäällä viisumi vaihdetaan monikerta viisumiin, eli ”Multivisa:n”. Tätä varten tarvitset taas tukun passikuvia, HIV-todistuksen (max. 30-päivää vanha), todistuksen matkavakuutuksesta ja muutaman muun täytetyn, allekirjoitetun ja tietysti leimatun lappusen, jotka tosin saa paikanpäältä. Multivisa on käytännössä pakko hakea, jos haluaa oleskella vaihdossa yli 90 päivää (kertaviisumin voimassaoloaika) ja se maksaa 2000rub. Multivisaa säilytetään

koulun viisumitoimistossa, ja sen saa sieltä erillistä hakemusta ja kansainvälisen toimiston allekirjoitusta vastaan. Multivisalla voit sitten käydä Venäjän rajojen ulkopuolella niin monta kertaa kuin haluat vaihdon aikana.

Viisumin ohella rekisteröinti on toimenpide, joka tulee hoitaa paikalle saavuttua. Rekisteröinnin hoitaa koulu ja se maksaa 200rub. Tosin jos viisumitäreillä on hyvä päivä tai muistat heitä pienellä tuliaisella rekisteröinti saattaa olla maksuton. Rekisteröinti tulee suorittaa aina uudelleen, jos käyt Venäjän rajojen ulkopuolella vaihdon aikana

3 SAAPUMINEN JA ASUMINEN

Matkaan lähdin helmikuun alussa muutamaa päivää ennen virallista lukukauden alkua Allegrolla Lahdesta. Matka Pietariin kesti vain 2,5 tuntia ja onnekseni samassa junassa oli myös muita samaan yliopistoon tulevia vaihto-opiskelijoita. Vastassa määränpäässä meillä oli koulun puolesta tutor, jonka johdolla menimme yliopiston asuntolalle, jossa kirjauduimme asuntolaan sisään. Tämän jälkeen menimme yliopiston kansainväliseen toimistoon, jossa kirjauduimme kouluun ja lopuksi viisumitoimistoon hoitamaan rekisteröinnin. Tutorin johdolla/avustuksella asia oli vaivatonta ja helppoa.

Itse valitsin asumismuodoksi asuntolan, koska sijainti oli hyvä, se oli vaivatonta ja asuminen asuntolassa oli halpaa. Asuntola sijaitsi aivan yliopiston vieressä, ja vain kivenheiton päässä pääkatu Nevsky prospektistä, joten ydinkeskustaan pääsi kätevästi jalkaisin. Asuntola on viisikerroksinen, venäläisen mittapuun mukaan hyväkuntoinen kerrostalo, jossa on mahdollista majoittua kahden- tai yhden hengen huoneisiin. Kahden hengen huoneessa majoittuminen maksaa 100rub/yö, joten kuukausivuokra ei päästä huimaa. Kerrokset ovat jaettu kahteen ja puolikasta kerrosta, eli n.14 henkilöä kohden on kaksi vessaa, yksi suihku, "olohuone" ja keittiö. Keittiöstä löytyy kaasuhella, mikro, patoja ja pannuja, sekä muita satunnaisia ruokailuvälineitä. Me kuitenkin käytiin paikallisesta Ikeasta hakemassa täydennystä keittiömme varustuksiin, jotta saimme valmistettua Gourmet – ruokamme. Joissain kerroksissa keittiöt olivat melko epäsiistejä, mutta meidän puolella hommat hoidettiin hyvin ja keittiön siisteys pysyi yllä, niin että siellä pystyi kokkailemaan.

Muita asuntolassa asumisen huonoina puolina mainittakoon kotiintuloajat, ja vierasajat, jotka ovat kuitenkin venäläiseen tapaan melko joustavia/viitteellisiä. Varsinkaan kotiintuloaikoja ei paljon nykyään enää kunnioiteta, sillä asuntolan pääoven lukossa on moderni sähkölukko, joka toimii asukkaille jaettavalla kulkukortilla. Lisäksi rauhallisuutta rakastavalle ihmiselle asuntolaelämä voi ajoittain olla liian vilkasta, sillä juhlia asuntolassa järjestetään joskus useampikin viikossa. Niin ja jos on kauhean mukavuudenhaluinen, niin asuntola ei välttämättä ole se paras vaihtoehto. Esimerkiksi lämmin vesi ja Internet eivät ole itsestäänselvyksiä, vaikka ne vuokraan kuuluvatkin. Itselleni edellä mainitut seikat eivät muodostuneet ongelmaksi, koska sen verran on "survivor" -asennetta, että kylmässä vedessä peseytyminen tarvittaessa onnistuu. Ja uskokaa tai älkää, niin siihen tottuu. Itse en kuitenkaan kadu, että valitsin asumismuodoksi asuntolan. Jos olisin kokonaiseksi lukuvuodeksi Finec:n jäänyt, niin olisin vaihtanut omaan tai kimppa-asumukseen. Sen verran eläimellistä asuntolaelämä toisinaan oli.

Asuntolan julkisivu ja asuntolan 2 -hengen huone.

4 ELÄMÄ PIETARISSA

Kaupungista en lähde tässä ihmeempiä kertomaan, mutta kuten kuvitella saattaa miljoonakaupunki tarjoaa jokaiselle jotain. Kulttuuria, ruoka- ja illanviettopaikkoja löytyy jokaiseen makuun. Elintarvikkeiden hintataso ei suomesta paljoakaan poikkea, mutta ulkona syöminen on Pietarissa paljon halvempaa kuin suomessa, minkä johdosta lähes päivittäin kävimme ravintoloissa syömässä. Arkisin pietarilaisissa ravintoloissa on lounasaika yleensä 12-16 välillä. Tämä "Бизнес-ланч" maksaa yleensä 150-250rub ja siihen kuuluu yleensä salaatti, keitto, pääruoka ja juoma. Koulun opiskelijaravintolassa asioin vain pari kertaa alussa, koska samaan hintaan ravintolasta sai laadukkaamman lounaan. Toinen asia jota Suomesta jäin kaipaamaan oli harrastukset. Pietarissa ei puistoissa juurikaan lenkkeillä, ja esimerkiksi uiminen on melko tyyris harrastus. Kätevin tapa harrastaa liikuntaa on kuntosali, mitä voi harrastaa Grifon:ssa, josta Finec:n opiskelijat saavat myös alennusta. Toinen vaihtareiden suosima paikka oli Planet Fitness, joka on hieman kalliimpi, mutta selvästi parempi tasoinen kuin Grifon. Edellä mainitut liikuntakeskukset sijaitsevat n. 10 minuutin kävelymatkan päässä asuntolalta.

5 KOULU

Koulu alkoi helmikuun puolessavälissä. Vaihtareille tarjolla oli kymmenkunta englanninkielistä kurssia ja tietenkin venäjän kurssit. Ainekurssit Finec:ssä ovat saman tapaisia, kuin Lappeenrannassa intensiivikurssit, eli opintojakso suoritetaan viikon tai kahden pituisena jaksone, ja opetusta on melkein päivittäin. Kurssin päätteeksi tai toukokuun lopussa olevalla tenttikaudella järjestetään kurssin tentti. Itse suoritin kursseja, jotka koskivat Pietarin poliittista historiaa, Venäjän verotusta ja Venäjän politiikkaa.

Pääasiassa keskityin kuitenkin venäjän kielen opiskeluun, joka mielestäni koulussa oli järjestetty hyvin. Aluksi meillä oli lyhyt haastattelu, jonka perusteella meidän jaettiin eritasoisiiin ryhmiin. Haastattelu oli kuitenkin todella niukka ja sen perusteella tehty jako oli hyvin summittainen. Ryhmät siis elivät aluksi todella paljon, koska jokainen haki itselleen sopivaa tasoa. Itse satuin ryhmään, jossa opiskelijat olivat keskimäärin lukeneet venäjää 2 tai 3 vuotta. Minun lisäksi ryhmässä oli kaksi muuta suomalaista, muutama saksalainen ja yksi turkkilainen. Ryhmäkoko oli siis melko pieni ja 12 tuntia viikossa olivat todella

tehokasta opiskelua. Opettajana meillä toimi viisissä- tai kuusissakymmenissä oleva naishenkilö, jonka opetusmetodi oli hyvin neuvostomainen ”kirjoita ja toista”. Ulkoa opettelua ja ääntämisharjoituksia oli melkoisesti. Lisäksi kielioppia tankattiin todella paljon. Kotitehtäviä tuli lähes joka päivä, joten kielitaito kohentui vauhdilla. Opettaja puhui tunneilla pääsääntöisesti venäjää, vaikka hän osasi kohtalaisen hyvin myös englantia. Englantia hän käytti vain jos kukaan ryhmästä ei ymmärtänyt sanomaa. Oppikirjoja meillä oli yhteensä viisi, ja osa niistä oli englanninkielisiä. Välillä tuntui että vähempikin määrä olisi riittänyt, sillä kirjoissa toistuivat samat asiat. Venäjällä oppikirjat ovat naurettavan halpoja, ja itse ostin oppikirjoja myös mukaan Suomeen. Nevskyn kirjakaupassa ”Dom Gnig:ssä” on todella hyviä opuksia eritasoisille, ja eri aloista kiinnostuneille venäjän opiskelijoille.

Vaikka lukukausi Finec:ssä päättyi virallisesti kesäkuun lopussa, kielen opetus loppui kesäkuun puolessavälissä, sillä lähes kaikki vaihto-opiskelijat lähtivät koteihinsa kesäkuun aikana. Suoritukset opinnoista saa siten, että ensin kansainvälisestä toimistosta haetaan asiakirja, johon merkitään lukukauden opintojaksot jotka olet mielestäsi suorittanut. Tämän jälkeen sinun tulee metsästää opintojaksoista vastaavat ja hakea heiltä allekirjoitukset ja arvosanat asiakirjaan. Kun nämä on tehty, kansainvälinen toimisto tekee sinulle todistuksen suorituksista asiakirjaa vastaan. Lisäksi kotiinpaluun koittaessa saat vielä viimeisen kosketuksen venäläiseen byrokratiaan. Ennen kun olet oikeutettu saamaan ”Multivisa:n” viisumitoimistosta, sinun tulee hakea leimoja ja allekirjoituksia erääseen lappuseen. Tämä lappunen osoittaa, että opiskelijalla ei jää mitään rästejä ennen lähtöä. Kohtia lappusessa muistaakseni kahdeksan, ja leimoja sai mm. asuntolalta, koulun kirjastosta ja kansainvälisestä toimistosta. Leimojen keruuta ei siis kannata jättää viimeiseen päivään, sillä viisumitoimiston tädit eivät ole kovinkaan sympaattisia, joten jos vaadittuja leimoja ei lappusessa ole niin he eivät välttämättä viisumia anna.

6 YHTEENVETO

Kaikenkaikkiaan lukukausi Pietarissa oli todella hyödyllinen, positiivinen ja varmasti ikimuistoinen kokemus. Luonnollisesti lukukauteen mahtui sekä hyviä ja vähemmän hyviä kokemuksia, mutta kaikesta selviydyttiin ja virheistä opittiin. Myös Suomea oppi

arvostamaan aivan eri tavalla, kun näki ja koki paikallisen elämänmenon. Reissusta sain myös uusia tuttavuuksia ja kontakteja, joista tulevaisuudessa on varmasti hyötyä. Viimeisenä, mutta ei suinkaan vähimpänä kielikysymys. Kielitaitoni kohentui huomattavasti, ja tästä on hyvä jatkaa tulevaisuudessa. Suunnitelmissa onkin lähteä takaisin Venäjällä, jos tilaisuus tarjoutuu. Tälläkertaa kuitenkin työn merkeissä. Vielä haluaisin sanoa, että paikanpäällä kielen opiskelua ei kannata jättää pelkän opetuksen varaan, vaan kannattaa haalia venäläisiä tuttavuuksia, joiden kanssa kieltä pääsee käyttämään. Itse ainakin koin, että koulussa opin kielioppia, ja vapaa-ajalla paikallisten kanssa kartutin sanavarastoa. Näin ollen opiskelu oli paljon tehokkaampaa ja hauskeempaa.

Jos olet harkinnut vaihtoonlähtöä, niin voin suositella lähtemistä Pietariin. Jotta pärjää Pietarissa paremmin, mukaan kannattaa ottaa kärsivällisyyttä, kylmäpäisyyttä ja hieman röyhkeyttä, sillä anekdoottinen sanonta: ”Venäjällä mikään ei toimi, mutta kaikki järjestyy” pitää usein paikkansa. Jos olet päättänyt lähteä, niin toivotan ”Hyvää matkaa!”.

